

A Fővárosi Ítéltábla a ... jogtanácsos által képviselt ... (....) felperesnek a Dr. Puskás Zoltán Ügyvédi Iroda (...) által képviselt ... (....) alperes ellen jogosulatlan közterület használatból eredő követelés érvényesítése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2013. november 22-én kelt, a 2014. március 13-án kelt 11. sorszámú végzéssel kijavított 17.G.41.842/2013/6. számú ítélete ellen az alperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helyben hagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 100.000 (egyszázezer) forint összegű másodfokú perköltséget, a felek egyéb másodfokú perköltségeiket maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

2004. január és 2006. december 31. között, valamint 2007. január 18-tól 2007. december 31-ig az alperes megállapodás alapján használta a felperes kizárólagos tulajdonát képező helyrajzi szám alatti közterület meghatározott részét 4 darab megvilágított óriásplakáthoz tartozóan, közterület-használati díj ellenében.

Az alperes a megállapodás lejártakor 3 darab óriásplakát elhelyezése céljából kérelmet nyújtott be közterület-használat meghosszabbítása iránt, melyet azonban a felperes elutasított, illetve alperes ismételt kérelmét is elutasította.

A felperesi nyilatkozat ellenére az alperes a közterületet tovább használta, a felperes ezt helyszíni bejárás során rögzítette. A ... bizottsága a jogosulatlan közterület-használat idejére rendeletének megfelelő használati díjat határozott meg. A felperes felszólította az alperest a reklámtáblák lebontására, az első erre vonatkozó felszólítás 2008. január 25-én kelt, a következő 2008. április 7-én, a harmadik pedig 2008. október 3-án. Utóbbi levélben a felperes a 3 darab reklámtábla nyolc napon belüli eltávolítására és helyreállításra hívta fel az alperest, tájékoztatva egyúttal arról, a bontásra irányuló előkészületeket megtette és amennyiben a táblák nyolc napon túl a helyszínen maradnak, az alperes költségére intézkedik azok elbontásáról. A felperes a levelet 2008. október 6-án az általa ismert

alperesi faxszámra, illetve tértivevénnyel postai úton küldött meg az alperes részére, melyet az alperes 2008. október 15-én vett át.

A felperes 2008. október 14-én intézkedett a 3 darab reklámtábla eltávolításáról, megrendelést adott a ... a bontásra, elszállításra és megsemmisítésre. A.... 2008. október 15-én a bontást megkezdte és azt október 18-áig végezte, ekkor az alperes jelzése alapján azt leállították.

Az alperes a felpereshez levelet írt, tájékoztatva arról, hogy a bontási munkálatokra október 16-án a ... részére adott megrendelést és kérte a bontás leállítását, annak engedélyezését, hogy a további bontást a ...végezze. Jelezte, igényt tart az eddig lebontott, elszállított reklámtáblákra, vállalta a felmerült költségek megfizetését, illetve a tárgyak elszállítását. A reklámtáblák további részeit ez a kft. bontotta el.

A felperes megbízottja ellenőrzése alatt lévő szétszerelt reklámtáblákat alperes 2009. április 21-én vette át jegyzőkönyv szerint, a felperes felszólította az alperest az összesen 2.451.712 forint összegű költség, illetve a jogellenes közterület-használat idejére 16.403.141 forint, mindösszesen 18.854.853 forint megfizetésére.

Alperes a felszólításnak nem tett eleget, ezt követően a felperes fizetési meghagyással, majd keresettel érvényesítette követelését.

Az alperes a felperesi követelést 3.615.854 forint összegű közterület-használati díjban és a bontás során felmerült 1.948.613 forint összegben nem vitatta, ezt meghaladóan a kereset elutasítását kérte. Viszontkeresettel élt, előadva, a felperes jogellenesen végeztette a bontást, az szakszerűtlenül történt, ebből származó kára megtérítésére igényt tart. A felperestől telefaxot nem kapott, a korábbi telefaxszáma megváltozott a székhelyváltozásával egyidejűleg, számítása szerint 3.465.000 forint javítási költség, táblaelemek pótlása címén 6.838.000 forint, elektromos berendezések pótlása címén 3.754.512 forint, szállítási költség címén 250.000 forint megtérítését kérte. Hivatkozott arra is, hogy a ... 6 darab reklámbox helyett csak 5 darabot, 6 tartókonzoliból csak 2 darabot adott vissza, az általa kiszámított 14.327.512 forint követeléséből az általa elismert összeget levonva, a fennmaradó 8.763.045 forint és a perköltség megfizetésére kérte viszontkeresettel a felperes marasztalását.

A felperes a viszontkereset elutasítását kérte alperes jogellenes magatartására, a többszöri felszólításra és a 2008. október 6-ai eredményes faxküldésre hivatkozva.

Az elsőfokú bíróság az eljárás során tanúként hallgatta meg ..., ..., ..., ..., valamint szakértői bizonyítást is lefolytatott, ... gépészeti anyagvizsgálati szakértő szakvéleményét szerezte be, akit a 2012. október 4-i tárgyaláson személyesen is meghallgatott.

... többek közt előadta, írásban is több felszólítás történt, illetve többször beszélt telefonon ... alperes részéről, hogy bontsák el a reklámtáblákat, október 15-én az

alperesi részről megjelent ..., neki elmondta a tényeket, ezt követően alperes nem jelentkezett, csak október 18-án.

... október 15-i megjelenésével kapcsolatban ... előadását a tanúként meghallgatott ... is megerősítette.

... ugyancsak hivatkozott arra, ... kapott értesítést a táblák bontásáról, majd a helyszínre ment és vita támadt a jelenlévő céggel a bontásra jogosultságot illetően.

... informatikus a felperes által alperesnek küldött faxüzenettel kapcsolatban előadta, a kérdéses faxszám 2006. novemberében visszaadásra került, későbbiekben kiadásra nem került. Arra nézve azonban pontos választ nem tudott adni, hogy ha a faxgép sikeres adásnyugtát tudott adni, ennek mi a magyarázata.

Az elsőfokú bíróság a 2013. november 22-én kelt 17.G.41.842/2013/6. számú - a 2014. március 13-án kelt 11. sorszámú végzésével kijavított - ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 14.523.572 forintot, és 11.959.641 forint után 2008. december 15-től, 2.442.294 forint után 2008. október 15-től, 121.637 forint után 2009. április 22-től 2013. június 30-ig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal, 2013. július 1-től a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot, valamint 98.877 forint perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet és a viszontkeresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 900.000 forint le nem rótt illetéket.

A határozat indokolása szerint a felperes a kártérítési felelőssége alól kimenteni nem tudta magát, a viszontkereset jogalapjában megalapozott, összegszerűsége körében a becsatolt okiratok mellett az elsőfokú bíróság ... kirendelt igazságügyi szakértő véleményét fogadta el ítélezése alapjául. A 2010. december 1-jei vállalkozási szerződés a H6-al jelzett reklámoszlopon lévő boxok, konzolok javításával, újragyártásával felmerülő költségeket alátámasztotta, ugyanakkor a H5 jelű reklámtáblát az alperes nem állította helyre.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat úgy mérlegelte, hogy a felperes által megjelölt október 3-ai keltű faxot alperes nem kapta meg, így az október 15-ei átvételhez képest a felperes idő előtt kezdte meg a reklámtáblák bontását, így e magatartása jogellenes volt és köteles az ezzel kapcsolatban felmerült alperesi károkat megtéríteni. A szakvélemény alapján összegszerűségében 4.193.500 forint összegű helyreállítási, illetve pótlási költség megalapozott. Összességében felperesi megalapozott követelésként 18.967.072 forint, alperesi megalapozott viszontkeresetként 4.443.500 forint fogadható el, így a fennmaradó 14.523.572 forint megfizetésére, illetve ezen összeg késedelmi kamatai és a Pp. 78.§-a alapján a pernyertesség-pervesztességhez viszonyított perköltség megfizetésére köteles az alperes, ezt meghaladóan a kereset és a viszontkereset elutasításának volt helye.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezett. A H5-ös hirdetőtábla szakszerűtlen szétszerelésével okozott további 4.193.500 forint összegű kára megtérítése

kapcsán a viszontkereset ezen részének történő helyt adással kérte az első fokú ítélet megváltoztatását, egyebekben az első fokú ítélet ellen nem fellebbezett, valamint kérte perköltség megfizetésére is kötelezni a felperest.

Előadta, helytelen volt az elsőfokú bíróság azon jogi következtetése, hogy kára nem merült fel, mert a H5 jelölésű hirdetőtáblát nem állította helyre. A hirdetőtábla bontása során érte a kár, az eljáró vállalkozó a hirdetőtáblák későbbi gazdaságos összeszerelését figyelmen kívül hagyó alkalmazott technikája okozott olyan sérülést a hirdetőtáblákon, mely miatt azokat ki kell javítani, illetve egyes elemeit pótolni kell. Kifejtette, a Ptk. 360.§-a alapján a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes, a károsodás nem a táblák helyreállításakor következik be, hanem a károkozó munkák elvégzésével, az elvégzett bontási munka, illetve a hirdetőtábla-elemek megsemmisítése folytán 2008. október 15-én bekövetkezett. Az elsőfokú bíróság nem találta bizonyítottnak a H5 jelű reklámtábla javítási költségével kapcsolatos kárigényt, valamint helytelenül értékelte a tanúvallomásokat. A H6-os táblát félig, a H5-ös táblát a tartóoszlop kivételével teljesen a felperes részéről eljáró ... bontotta le. A H5 és H6 jelölésű hirdetőtáblák szerkezetileg azonosak, azokat a felperes részéről eljáró vállalkozó azonos technikával szerelte szét, ezt a felek nem vitatták. A táblákat ugyanazzal a technikával kell javítani, a különbség annyi, hogy a H5-ös hirdetőtábla javítási munkálatai során szükséges egy hirdetőbox pótlása, illetve egy további hirdetőboxot kell kijavítani, ami meghaladja a H6-os tábla javítási költségeit. A beszerzett szakvélemény 4.3.3 és 5.11. pontjai értelmében a lakatos munkák mértéke elfogadható. A H6-os táblán elvégzettekhez hasonló javítást kell a H5-ös esetében is végezni, így a 4.193.500 forintosösszeget alátámasztott. A javítás összeget a H5-ös táblával szerkezetileg azonos és szétszerelt H6-os tábla esetén az elsőfokú bíróság elfogadta. A további költségek megtérítésétől eltekintve, az első fokú ítélet megváltoztatását, a H5-ös hirdetőtábla szakszerűtlen szétszerelésével okozott további 4.193.500 forint kár és a károkozástól számított késedelmi kamat, illetve a perköltség megtérítését kérte az ügyvédi munkadíj mérlegeléssel történő megállapítása mellett.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253.§ (3) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét csak a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül. Az első fokú ítélet ellen az alperes fellebbezett és csak a H5 jelű reklámtábla javítási munkálataira előterjesztett további kárigény, 4.193.500 forint és ezen összeg 2008. október 15-től számított késedelmi kamata tekintetében kérte a felperes marasztalását.

A jelen ügyben még alkalmazandó 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 339.§ (1) bekezdése értelmében aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentessül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

Az elsőfokú bíróság egyértelműen megállapította, hogy megvalósult az alperes jogellenes közterület használata, de - tévesen - a 2008. január 25-ei és április 7-ei, dokumentáltan alperes által átvett felszólításoknak jelentőséget nem tulajdonított, a 2008. október 3-ai felszólítással kapcsolatban pedig egyértelműen megállapította, hogy a faxüzenetet az alperes nem kapta meg, noha ezzel kapcsolatban csupán alperesi nyilatkozat, illetve a szakértőnek nem tekinthető informatikus tanú előadása jelentett támpontot.

Alperes tagadta, hogy az október 3-ai üzenetről tudomással bírt volna, ennek azonban ellentmond, hogy alperes részéről ... több tanú egybehangzó előadása szerint 2008. október 15-én, a bontás megkezdésének napján már a helyszínen megjelent. Noha 15-én az alperes a bontás megkezdéséről tudomást szerzett, ennek ellenére csak 18-án nyújtotta be a bontás leállításával kapcsolatos kérelmét. Ennek folytán egyrészt valószínűsíthető, hogy a faxüzenetet megkapta, másrészt október 15-én a helyszínen tudomást szerzett a bontás megkezdéséről, így felperesi részről semmilyen felróhatóság nem áll fenn, így október 15-től semmilyen határidő nem számítandó. A felperes nem kezdte meg „idő előtt” a bontást, a Ptk. 339.§ (1) bekezdésében szabályozott kimentés körében egyértelműen megállapítható volt, hogy alperes a bontás megkezdéséről azonnal tudomást szerzett. Az egyéb bizonyítékok - ... többszöri telefonbeszélgetése ... alperesi részről a bontás sürgetése tárgyában, illetve a korábbi, 2008. január 25-ei és április 7-ei felszólítások eredménytelensége - éppen nem alperes teljesítési készségét, hanem annak ellenkezőjét igazolják. Az alperes 2008. október 15-én már azonnal kezdeményezhette volna a tudomásszerzését követően a felperes által megrendelt bontás leállítását, de mivel ezt nem tette meg, az esetlegesen ebből eredő kára megtérítését sem kérheti a felperestől. Amellett, hogy valószínűleg alperes október 15-e előtt a felperesi bontási szándékról tudomást szerzett, október 15-én erről közvetlen tapasztalata volt. Az is lényeges körülmény, hogy az alperesi faxszám megváltozásáról alperesnek kellett volna a felperest értesítenie. Ezen értesítés elmaradása sem róható a felperes terhére. Összességében tehát a felperesi felróhatóság hiányában a felperes kártérítési felelőssége nem áll fenn.

A felperesi felróhatóság és kártérítési felelősség jogalapjának hiányában a Fővárosi Ítélőtábla mellőzte az összecszerűséggel kapcsolatos alperesi fellebbezés értékelését.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, fellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 239.§-a alapján rendelkezett az eredménytelen fellebbezésre tekintettel a felperes javára perköltség megfizetéséről, melyet a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) és (6) bekezdése alapján mérsékelt összegű jogtanácsosi munkadíjként állapított meg.

A fellebbezés elbírálása a Pp. 256/A.§ (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül történt.

Budapest, 2014. szeptember 11.

Dr. Rózsa Éva s. k.
a tanács elnöke

Dr. Molnár József s. k.
előadó bíró

Dr. Rutkai Éva s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana
írnok